UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 107.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

ἐν εἴδει περιστερᾶς τὸ θεῖον ἐπεφάνη πνεῦμα, τοὺς θεοκαπήλους περιπλακίζον. τὸ δὲ, Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, οὐ χρεία λοιπὸν, φησὶ, τῶν αἱμάτων. ἀναίμακτον ἐγὼ χαρίζομαι πλαισμάτων ἄφεσιν ἐκ τοῦ δεῦρο πνεῦμα μόνον ἐξιλάσκεσθαι βούλομαι, ὁ σαρκικὸς πεπλήρωται νόμος, ὁ τοῦ πνεύματος κρατείτω, καὶ τῆς σωτηρίας ἀρχέτω.

Τῷ αὐτῷ. ρζ.

Καινότητα δογμάτων, ὦ φιλότης, οὐδεμίαν τῷ νόμῳ καὶ τοῖς προφήταις ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς ἐπεισήγαγεν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι περὶ αὐτοῦ προφανθεῖσι τὸ πέρας ἐπέθηκε, καὶ πάντως νουνεχῶς τὴν παλαιὰν ἀναπτύσσων, πάντα τὰ τῆς νέας ἐν αὐτῇ κηρυχθέντα εὑρήσεις. τοῖς τοίνυν ἐπὶ τῷ νόμῳ ἐρηρεισμένοις, καὶ ξένην ὁδὸν τὴν εὐαγγελικὴν οἰομένοις ἐκ τῶν τοῦ νόμου ῥημάτων, τὴν τῆς χάριτος δογμάτων τὴν ἀλήθειαν τρανοῖ καὶ ὄψονται οὕτως τὴν ἀμφοτέρων τῶν διαθηκῶν ἐνδιάθετον συμφωνίαν.

τῷ νόμῳ. τρανῶν.

Προαιρεσίῳ σχολαστικῷ. ρη.

Λόγων ἔχεις συναγωγὴν, ὡς μανθάνω, ἀκοὴν μὲν τερπόντων, τὴν δὲ ψυχὴν οὐ τρεφόντων. λόγου δὲ τοῦ ζῶντός σοι δεῖ, οὗ ὁ χηρεύων κύμβαλον ἀλαλάζον ἐστίν. εἰ τοίνυν ἐκεῖνον προσλάβοις, ὄργανον ἔσῃ ἡδύφθογγον καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις εὐάρμοστον.

Μαραθωνίῳ μοναχῷ. ρθ.

Εἰ ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσας παρέδωκε συμπληρωτικὸν εἶναι τῆς θείας τριάδος τὸ πανάγιον πνεῦμα, καὶ ἐν τῇ ἐπικλήσει τοῦ ἁγίου βαπτίσματος σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ ὡς ἐλευθεροῦν τῶν ἁμαρτιῶν, ἀριθμούμενον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς μυστικῆς τὸν ἄρτον τὸν κοινὸν, σῶμα ἰδικὸν τῆς

quidem in columbæ ſpecie Spiritus Sanctus apparuit, eos, qui ex Deo cauponum ritu quæſtum captant, inſectans. Quod autem ait, Tollite iſta hinc, perinde eſt ac ſi diceret: Non iam cruoribus opus eſt. Incruentam ego culparum veniam largior. Deinceps ſpiritum ſolum placari volo. Carnalis lex impleta eſt: Spiritus lex iam imperet, ac ſalutis principatum obtineat.

Matth. 3. *Ioan. 2.*

Eidem. 107.

Nullam, o amice, dogmatum nouitatē Dei filius Legi ac Prophetis induxit: verùm iis, quæ olim de ipſo prædicta fuerant, finem impoſuit. Ac prorſus, ſi vetus teſtamentum attento animo euoluas, omnia, quæ nouo teſtamento continentur, in eo prædicata eſſe comperies. Quamobrem iis, qui Legi innitebantur, viámque nouam & peregrinam, Euangelicam doctrinam eſſe arbitrabantur, ex ipſis Legis verbis, dogmatum gratiæ veritatem declarat. Sícque internam vtriuſque teſtamenti concordiam videbunt.

Luc. 24.

Proæreſio Scholaſtico. 108.

Orationum congeriem habes, vt audio, quibus aures quidem oblectantur, animus autem minimè alitur. At tibi viuo ſermone opus eſt; quo qui caret, nihil aliud eſt quàm cymbalum tinniens. Quocirca ſi eum inſuper acceperis, canorum ac ſuaue organum eris, Deóque & hominibus concinnum.

1. Cor. 13.

Marathonio Monacho. 109.

Cùm Deus & Saluator noſter Spiritum Sanctum diuinam Trinitatem complere tradiderit, atque in ſancti baptiſmi inuocatione vnà cum Patre ac Filio, tanquam à peccatis liberans, numeretur, & in myſtica menſa communem panem, propriū incarnationis ipſius corpus reddat, quid tu, ô veſane atque attonite, eum quiddam

Aduerſus Pneumatomachos. *Matt. 28.* *Corporis Chriſti conſecratio.*